

[Udenrigsministeren.]

lut, og jeg kan tilføje, at man derefter stillede Forslag om et Grundlag for første Kvartal, der laa en Del under Gennemsnittet fra forrige Aar. Fra vor Side udtaltes stærke Ønsker om at komme højere op, og Resultatet blev en Forstaaelse om, at det Tal, der skulde tages som Udgangspunkt, skulde være 70 Mill. Kr.s Udførsel i alt fra Danmark i første Kvartal, svarende til Gennemsnittet for Aaret 1936, men nogle Millioner højere end den danske Udførsel i første Kvartal i 1936. Dette blev til syvende og sidst opnaaet.

Hvor stor den virkelige Udførsel i Aarets Løb kan blive, om den for hele Aaret kan naa det beregnede Gennemsnit eller komme ud over dette beregnede Gennemsnit, afhænger af en eneste bestemt Ting, nemlig, hvor stor Købeevne der er i Danmark, og hvor stor Leveringsevne der er i Tyskland. Intet Menneske kan i dette Øjeblik sige noget sikkert om, hvilke Erfaringer Aaret vil bringe i saa Henseende, men Muligheden er i selve Aftalen holdt aaben for at komme højere op end forrige Aar. Om dette lykkes, afhænger ikke af Forhold, over hvilke Myndighederne er Herrer, men af det Prisforhold, de Leveringsmuligheder og de Forbrugsmuligheder, der viser sig i Aarets Løb. Jeg tror, at det maa anses for aldeles ørkesløst at gøre dette Spørgsmaal til Genstand for politiske Stridigheder herhjemme.

Dertil skal jeg føje nogle Ord til Svar paa, hvad den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Christmas Møller) spurgte mig om i Gaar Aftes. Det ærede Medlem tog sit Udgangspunkt for Spørgsmaalene deri, at det System, vi anvender til Kontrol af Indførselen i Danmark, er det skrappeste, der findes, og det ærede Medlem gik saa vidt, at han tillagde dette for ham saa ubehagelige System Ansvaret for, at den svenske Udenrigsminister er blevet indbudt til London i Øjeblikket, hvorimod jeg ikke er blevet indbudt dertil. (*Christmas Møller*: Det er fuldkommen forkert). Det var mit Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser. Jeg kan i hvert Fald roligt sige dette, at den Indbydelse, der i saa Henseende er foregaaet, er en overmaade naturlig Indbydelse, som staar i Forbindelse med den Deltagelse i vigtige Forhandlinger, som den engelske Udenrigsminister og den svenske Udenrigsminister begge har som Medlemmer af Folkeforbundsraadet, af hvilket Danmark nu er udtraadt, og der er mig bekendt ikke udstedt Indbydelser til andre i de forskellige Oslo-Stater, til Trods

for at man opfatter det saaledes, at de i de andre Lande har Systemer, som skulde være mindre skarpe end det danske.

Jeg kan ikke erkende, at dette danske System er skarpere end de Systemer, som anvendes i de andre Lande, heller ikke i de andre nordiske Lande. Det har en anden Karakter, men man maa dog gøre sig ganske klart, at dette danske System svarer til andre, hvor der anvendes meget skarp Kontingentering under meget forskellige Former, hvor der dernæst anvendes ganske prohibitive Toldsatser og andre tilsvarende Afgifter og ved Siden deraf Bestemmelser af anden, men absolut hindrende Karakter for Indførsel fra Land til Land.

I hvert Fald er det givet, at dræbende for de andre nordiske Landes Indførsel til Danmark har dette System ikke været. Systemet blev indført i Aaret 1932. I Aaret 1931 var Sveriges Indførsel til Danmark af en Værdi paa 90,6 Mill. Kr. Den er i 1936 vokset til 99,9 Mill. Kr. For Norges Vedkommende var Indførselen i 1931 22,3 Mill. Kr. Den er i 1936 vokset til 43,5 Mill. Kr. For Finland er Forholdet dette, at der er en Vækst fra 15,3 Mill. Kr. i 1931 til 23,7 Mill. Kr. i 1936. En Ødelæggelse af de andre nordiske Landes Indførsel til Danmark er der altsaa paa ingen mulig Maade Tale om.

Og naar vi drøfter hele vort Handelsforhold med disse Lande, saa kan vi jo ikke, hvad det ærede Medlem heller ikke gjorde, glemme den afgørende Kendsgerning, at hvad angaar de Varer, som det først og fremmest interesserer os at udføre, nemlig vore Landbrugsprodukter, er der absolut Hindring for Indførsel i de 3 Lande, som her er Tale om. Det har forstaaelige Grunde, og jeg retter ingen Bebrejdelser i den Henseende, men det har en afgørende Betydning for hele den danske Situation i Forholdet til disse Lande og de Muligheder, vi kan have over for dem.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opfordrede mig til at bevirke, at der iværksattes skandinaviske Konferencer om de økonomiske Spørgsmaal. Jeg maa svare, at saadanne Konferencer finder regelmæssigt Sted. I Aaret 1934, ved Udenrigsministermødet i Stockholm, blev der taget Initiativ til Oprettelse af de saakaldte Nabolandsnævn. Disse Nabolandsnævn bestaar af Repræsentanter for de forskellige Erhverv. I Danmark er Generaldirektør Koefoed Formand derfor, og alle de store Erhvervsorganisationer er repræsenteret i Nævnet. De har holdt en Række Møder i den mellemliggende Tid og drøftet en Række